

κατιούσα

κατιούσα, η, ουσ. [θηλ. του επιθ. κατιών], ιδίως εύχρ. στη φρ. *παίρνω την κατιούσα*, βλ. *συνηθέστ. παίρνω την κάτω βόλτα*, λ. [βόλτα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας